

Εὐαγγελιστῶν, παριστῶντα τὴν μελαγχολίαν, τὸν Πέτρον κρατοῦντα τὰς κλείς εἰς τὰς χεῖρας καὶ κλίνοντα τὴν γαλήναιαν καὶ σοβαρὰν αὐτοῦ κεφαλὴν ἐπὶ τῆς βίβλου τοῦ Ἰωάννου, ἐκφράζοντα τὴν ἀπάθειαν τὸ ψέγμα, Ἰδὲ τὸν ἰσχυρὸν ἐκείνον γέροντα, οὐτινος τὸ μέτωπον ἀνυψοῦται μεθ' Ἱερου μὲν ἀλλ' ἐπιφρόβου ἐνουσιασμοῦ, αὐτὸς εἶναι ὁ Παῦλος, οὐτινος ὁ ὀφθαλμὸς ῥίπτει ἀκτίνας πυρωδεστέρας καὶ αὐτῆς τῆς σπαθῆς του. Ὁ Μάρκος ἀπεναντίας, ἰστάμενος ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ προσνωῶς μειδιῶν, ἐκφράζει τὸ Αἱματώδες τῆς κρασεως, ἐνῶ ὁ Παῦλος τὸ Χοληρικόν. Τὸ ἀποτελεσμα ὅπερ παρήγαγεν εἰς ἡμᾶς ἡ εἰκὼν τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν εἶναι ἀπερίγραπτον, καὶ μόλις αἱ χαρμύσται φωναὶ τῆς πληθύος, κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ αυτοκράτορος, ἤδυνήθησαν νὰ μὲ ἀποσπάσωσιν τῆς ἐκστάσεως ἐν ἣ εἶχον βυθισθῆ. Ὁ Δύρρι καὶ ὁ Στρεϊέρος, οἱ δύο μου συντροφοί, ἐπιληθθέντες μου τοῦ βραχίονος, μ' ἔσπραν ἀκουσίως μου μακρὰν τοῦ ἀριστουργήματος. Εἰσήλθομεν λοιπὸν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ συμβουλίου, ἐνθα ἡ πληθὺ, πῦξσε γιγαντιαίως ἐν ἀκαρπῆ χάρσι ὅμως εἰς τὴν ἐπ' ῥόθου τοῦ ἐνδόξου μου ἡγήτου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ὁ λαὸς διεσχιζέτο ὡς ποτὲ ἡ ἔρηθρὰ θάλασσα ἐνώπιον τοῦ Προφῆτου, ἀνέλαθον τὴν θέσιν ἣν προηγούμενος εἶχον ἐγκαταλείψει.

Μετ' οὗ πολὺ ἐπαρουσιάσθη ὁ αυτοκράτωρ Μαξιμιλιανὸς ἀκολουθούμενος, ὑπὸ πολυαριθμοῦ θεραπείας. ἔφερε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐλαφρὸν σκιάδιον ἐκ μεταξοπίλου καὶ χιτῶνα ἐκ πορφύρας ἀνευ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων· ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀπλοϊκῶν αὐτοῦ ἐνδυμάτων ἀπεκαλύπτετο ἀρκούντως τὸ μεγαλεῖόν του. Τὸ Ἰπποτικὸν ἦθος καὶ ὁ πρὸς τὰς ὠραιὰς τέχνας ἔρωσ τοῦ ἀπέστρων αὐτὸν συχνάκις ἀπὸ τὰς μεριμνας τοῦ Κράτους. Ἰὸ πρόσωπον του ἐξίφραζεν εὐμενίαν, πραότητα καὶ γενναιοψυχίαν· καὶ μὲ φαίνεται ὅτι ἠδύνατό τις ἀκόμη ν' ἀναγνώσῃ ἐπὶ τῶν χαρακτήρων του τοὺς λόγους οὗς εἶπε ποιεὶ πρὸς τὸν πατέρα του, ὅτε οὗτος τὸν ἐπέπληττε διὰ τὸ φιλοδάπανόν του. « Δὲν ἔχω ἀνάγκην θησαυρῶν, ἀπεκρίθη, διότι καθήκον τοῦ αυτοκράτορος εἶναι νὰ νικᾷ τοὺς ἐχθρούς του δι' ὅπλων καὶ οὐχὶ διὰ χρυσοῦ » Παρ' αὐτῷ ἴστατο ὁ βαρῶνος Ἰωάννης Σβατζίμπεργ, ἀνὴρ γιγαντιαίου ἀναστήματος, φέρων τὴν σιδηρὰν αὐτοῦ πανοπλίαν, ἣν οὐδέποτε ἐγκατέλειπε. Ἡ δύναμις αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὸ κολοσαῖόν του ἀνάστημα.

Ἐν τούτοις ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπιληθθεὶς τοῦ βραχίονος τοῦ Ἀλβέρτου Δύρρι, διευθύθη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὴν αἴθουσαν τῆς Δικαιοσύνης, αἰθουσαν εὐρυχωροτάτην, ὅταν οὐδέποτε ἀπήνητσα ἐπὶ ζωῆς μου· ἡ δὲ πληθὺς ἐκείνη, ἡ τοσοῦτον πρό τιων στιγμῶν συμπεπικνωμένη, ἐχάνετο σχεδὸν εἰς τὸ ἀπέρχοντον τοῦτο διάστημα· τρία ὑψηλότατα παράθυρα διέδιδον ἄφρονον φῶς, φέροντα ὑέλους, ἐφ' ὧν ὁ Χιρσοβογιὲλ εἶχε ζωγραφῆσαι παντοῖα ἀριστουργήματα, γαιρετισμὸν ἀγγέλων, παχείας δέσμας ἀνθῶν μαρανθίνων ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ὀπλοστάσια καὶ τὰ τοιαῦτα, ἅπαντα διαλάμποντα εἰς τὸ φῶς. Φαντάσθητι ἱρίδα ἐφ' ἐκάστης κεφαλῆς ἀνθρώπου, καὶ λαὸν ἐλόκληρον κινούμενον ἐν τῷ ἀφρόνου χροστοῦ, σμυτράγων καὶ τοπαζίων. Μεγαλο-

πρεπὲς τι ἐφαίνετο τῶντι εἰς τὸ ἄθος ἐκείνο τῶν ἐπατριδῶν τῶν ὡδηγουμένων ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ διερχομένων δι' ὠκεανοῦ φωτός πρὸς ἀνακάμψιν νείας τινός εἰκόνας τοῦ καλλιτέχου· διότι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐζητοῦμεν τὴν ἡμιτελῆ σύνθεσιν, ἣς τινος τὴν ἰδίαν εἶχε ὄψει· τῷ Δύρρι δ' πρωτοσύμβουλος Πιρκαϊμέρ ἀριστουργήματα ἐκπληκτικῶν καὶ ἀνταξίον τῆς δόξης τῶν δύο τούτων μεγάλων ἀνδρῶν.

Ἐεὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ ἀρκτικοῦ τοίχου παρίστατο ὁ θρίαμβος τοῦ αυτοκράτορος Μαξιμιλιανοῦ. Ὁ αυτοκράτωρ πεφορτισμένος διὰ τῶν σημάτων τοῦ κράτους, τωρ, κρατῶν τὸ σῆπτρον διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας τὴν δάφνην, κάθηται ἐφ' ἄρματος διαχρόστου πορμείου ὑπο δώδεκα βωμαλιῶν ἵππων, ἐξευγμένων ἀπὸ δύο· ἐπὶ τῶν τεσσάρων τροχῶν τοῦ ἄρματος ἀνεγνώσκето ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή, κεχαραγμένη χρυσοῖς Λατινικοῖς γράμμασι· Μεγαλεῖον, Τιμῆ, Ἀξία, Δόξα· Παρ' ἐκάστῳ ζεύγει τῶν ἵππων, προπορεύονται δύο νάνιδες φέρουσαι τὰ ὀνόματά των ἐπὶ τῶν στεμμάτων αὐτῶν· ἡ μὲν τούτων εἶναι ἡ Ἐμπειρία ἡ δὲ ἡ Ἐπιδεξιότης, ἄλλη ἡ Μεγαλειότης ἡτέρα δὲ πάλιν ἡ Φρόνησις. Ἐπὶ τοῦ θόλου τοῦ θρόνου ἀνανακλᾶται ὡς ἀστὴρ τὸ αυτοκρατορικὸν σύμβολον· ὅ,τι ἐν οὐρανῷ ὁ ἡλιος, τοῦτ' αὐτὸ ὁ Κάισαρ ἐπὶ τῆς γῆς· Ἡ θεὰ Νίκη, ἣς ἡ πολυπτυγὸς αἰσθῆς κομμάινεται ἐν τῷ ἀέρι, κλίνει ὀπισθεν αὐτοῦ ὡς διὰ νὰ γονυπετήσῃ ἐνώπιον του, καταθέτουσα στέφανον ἐπὶ τῆς κρατῆς αὐτοῦ κεφαλῆς. Ἐπὶ τῶν ἀναπεταμένων αὐτῆς πτερόγων ἀναγιγνώσκονται αἱ ἀκόλουθοι λέξεις, Gallia, Ἰγγλία, Ἐλβετία, Βοεμία, Γερμανία, Λομβαρδία. Περιβάλλει τὸ ἄρμα χορὸς ἐξ ὠραίων νεανίδων παριστῶσῶν τὰς ἐπιγεῖους ἀρετάς, ἣνοι τὴν Πραότητα, τὴν Εὐσπλαγγίαν, τὴν Δικαιοσύνην κλπ. καὶ κρατοῦσῶν ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν στέφανον ἐξ ἀνθέων.

Ἡ Θῆα τοῦ Ὁρθοῦ Λόγου, προκαθημένη τοῦ αυτοκράτορος, ὡδηγεῖ τὸ ἄρμα κρατοῦσα εἰς χεῖρας ἀντιῆντων τὴν Εὐγένειαν καὶ τὴν Ἰσχυρὴν. Εἰς ἑτέραν ἄκρην τῆς εἰκόνας φαίνεται συνοδεία μουσικῶν ἐμφυσῶντων σάλπιγγας καὶ βραυαύλους. Ὅποια ζωηρὰ ἐκφρασις ἐφ' ὅλων τούτων τῶν προσώπων, ὅποια ἀληθῆς παρῆστασις τῶν ἀπλοϊκῶν αὐτῶν ἀνθρώπων!

Ἐτέρα σύνθεσις τοῦ Δύρρι, οὐχ ἤττον ἀξιοθαύμαστος, φαίνεται ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς τοῦ τοίχου· ἦδη ὅμως δὲν πρόκειται περὶ θρίαμβων, ἀλλὰ περὶ Δικαιοσύνης. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἡ τόσον συνάδουσα πρὸς τὸν περιβόλον ἐν ᾧ εὐρίσκειται, λαλεῖ περὶ καθήκοντων τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος τοῦ μέλλοντος ν' ἀπαγγίλῃ ἀπόφασιν καὶ δεικνύει αὐτῷ τὴν δικαίαν τοῦ Θεοῦ ἀμοιβὴν ἐν περιπτώσει ἀτυχεῖδῆτος καταδίκης· ὁ ἔδικος Κριτῆς κάθηται ἐπὶ τῆς ἔθρας του, ἔχων ὡς συμβόλους τὴν Ὑπόνοιαν καὶ τὴν Ἀμύθειαν, αἵτινες ἐμφυσῶσι τὴν φαρμακερὰν αὐτῶν πνοὴν εἰς τὰ Μίσην αὐτοῦ ὄτα· καὶ μάτην ἀναγιγνώσκει τις τὸ ἀπόφθεγμα τοῦτ' « Μὴ ἐκφέρεις ἀπόφασιν πρὶν κρίνῃς περὶ ἐκαστοῦ πράγματος κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Δικαιοσύνης » ὁ ἄθως καταδικῶν γονυπετεῖ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀνυψοῖ τὰς δύο αὐτοῦ χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐνῶ ἡ Διαβολὴ σύρει αὐτὸν ἀπὸ τῆς κερπῆς